

РЕШЕНИЕ

№ 72

гр. Горна Оряховица , 02.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, IV СЪСТАВ в публично заседание на втори март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пламен А. Станчев

като разгледа докладваното от Пламен А. Станчев Административно наказателно дело № 20204120200620 по описа за 2020 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. Х. И. е останал недоволен и чрез защитника адв. И.Д. от *** обжалва наказателно постановление № 1177/2020/07.08.2020 г., издадено от началника на отдел „Митническо разузнаване и разследване Дунавска“ при Главна Дирекция МРР на Агенция „Митници“, с което му е наложено административно наказание глоба в размер на 1791,90 лв. на основание чл. 126, ал. 1, предл. 1, т. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) и на основание чл. 124, ал. 1 от същия закон е постановено отнемане в полза на държавата на предмета на нарушението – акцизни стоки – общо 170 литра дестилатни алкохолни продукти, в т.ч. 70 литра с действително алкохолно съдържание по обем 43,5% vol при 20°C, съхранявани в 14 пластмасови туби с вместимост по 5 литра всяка, 50 литра с действително алкохолно съдържание по обем 39,3% vol при 20°C, съхранявани в 5 пластмасови туби с вместимост по 10 литра всяка, и 50 литра с действително алкохолно съдържание по обем 62,7% vol при 20°C, съхранявани в бидон. Посочва, че наказателното постановление не е подписано нито със саморъчен, нито с квалифициран електронен подпис.

Поддържа, че жалбоподателят не е субект на нарушението, за което е наказан. Обектът, от който била иззета ракията, се обитавал, ползвал и достъпвал от много лица, поради което не било доказано, че процесната ракия е държана от жалбоподателя. При вземането на проби за лабораторен анализ не били спазени изискванията на Наредба № 3/18.04.2006 г. за вземането на проби и методите за анализ за целите на контрола върху акцизните стоки, тъй като жалбоподателят не присъствал на това действие. Неправилно бил изчислен размерът на дължимия за процесната ракия акциз. Моли съда да отмени обжалваното наказателно постановление.

В хода на съдебните прения жалбоподателят лично и чрез защитника поддържа жалбата. Моли съда да му присъди направените по делото разноски за платено адвокатско възнаграждение.

ОТДЕЛ „МИТНИЧЕСКО РАЗУЗНАВАНЕ И РАЗСЛЕДВАНЕ ДУНАВСКА“ при ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „МИТНИЧЕСКО РАЗУЗНАВАНЕ И РАЗСЛЕДВАНЕ“ на АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ“, представляван от главен юрисконсулт С. Я., оспорва жалбата. Посочва, че обжалваното наказателно постановление е подписано със саморъчен подпис от надлежно оправомощено длъжностно лице. От показанията на разпитаните полицейски служители и от направеното от жалбоподателя признание се установявало по несъмнен начин, че иззетата на досъдебното производство ракия е била държана от И.. Поддържа, че жалбоподателят може да бъде субект на нарушението по чл. 126 от ЗАДС, въпреки че няма качеството на регистрирано по този закон лице. Моли съда да потвърди обжалваното наказателно постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

ТЕРИТОРИАЛНО ОТДЕЛЕНИЕ – ГОРНА ОРЯХОВИЦА при РАЙОННА ПРОКУРАТУРА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, редовно призовано, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като прецени събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 04.10.2019 г. на служители от РУ – Горна Оряховица било възложено да извършат проверка във връзка с получена информация за незаконно

държане на акцизни стоки в краферма, находяща се в с. Д., общ. Л., ул. „Г. И.“ № *, стопанисвана от жалбоподателя Й. Х. И.. При пристигането си в обекта полицейските служители заварили работници на жалбоподателя, които им обяснили, че работодателят им е на пазар в град Горна Оряховица. Проверяващите се свързали по телефона с И., уведомили го за повода, по който са дошли в кравефермата, и поискали от него да се яви, за да окаже съдействие за проверката. След около половин час жалбоподателят се явил в кравефермата. По искане на полицейските служители ги допуснал в битовата сграда към стопанските постройки. В тази сграда проверяващите открили деветнадесет пластмасови туби и бидон, съдържащи жълтеникава течност с мирис на ракия, в т.ч. 14 туби с вместимост по 5 литра всяка и 5 туби с вместимост по 10 литра всяка, всички пълни догоре, и бидон с вместимост 100 литра, пълен до половината от обема си. И. обяснил, че в посочените съдове съхранява ракия за лична и на семейството му консумация, която е изварявана от него и от неговите близки през различни години. Жалбоподателят посочил пункта, на който ракията е изварена. При поискване на документи за плащането на дължимия за ракията акциз посочил, че не разполага с такива.

Полицейските служители уведомили за случая отдел „Митническо разузнаване и разследване Дунавска“. В хода на образуваното досъдебно производство за престъпление по чл. 234 от НК жалбоподателят предал откритите в битовата сграда на кравефермата туби и бидон с течност с мирис на алкохол на разследващия митнически инспектор, за което бил съставен протокол за доброволно предаване. В този протокол били вписани дадените от жалбоподателя пояснения, че ракията е негова. И. подписал така съставения протокол и получил препис от протокола.

На 20.11.2019 г. в складово помещение на Агенция „Митници“, находящо се в ***, старши разследващият митнически инспектор в присъствието на две поемни лица извършила оглед на описаните в протокола за доброволно предаване веществени доказателства и взела средни проби от отделните съдове, както следва: проба от една от 14-те пластмасови туби с вместимост по 5 литра, проба от една от 5-те пластмасови туби с вместимост по 10 литра и проба от пластмасовия бидон. От измерването със спиртомер било установено, че течността във всяка от 14-те туби с вместимост 5 литра и

течността във всяка от 5-те туби с вместимост 10 литра е идентична по вид, мирис и алкохолен градус, поради което били взети само две проби – от една от първата група и от една от втората група туби, които били приети за представителни за течността във всяка от групите туби. Вzetите общо три средни проби от тубите и от бидона били изпратени на Централната митническа лаборатория при Агенция „Митници“ за извършване на назначената с постановление експертиза.

Видно от заключение № ***/10.01.2020 г. на физико-химичната експертиза, изпратените за изследване три приети за представителни проби са дестилатни алкохолни продукти – спиртни напитки, с мирис, характерен за напитка тип ракия, съдържат етилов алкохол с дестилатни примеси (метилов алкохол и висши алкохоли), с действително алкохолно съдържание по обем при 20°C съответно 43,5% vol, 39,3% vol и 62,7% vol; същите могат да бъдат определени като произведени чрез дестилиране на ферментирал плодов материал, не съдържат денатуриращи вещества и са годни за консумация.

Според заключението на съдебно-оценителната експертиза пазарната стойност на оценяваните 170 литра етилов алкохол е 1566,80 лв., а общият размер на дължимия за този алкохол акциз е 895,95 лв.

С постановление от 27.03.2020 г. прокурорът прекратил наказателното производство за престъпление по чл. 234, ал. 1 от НК и изпратил материалите от досъдебното производство на Агенция „Митници“.

На 15.04.2020 г. свидетелят В. С. В. – старши инспектор в отдел „МРР Дунавска“, сектор „Оперативен контрол“, звено Свищов, при Главна Дирекция МРР на Агенция „Митници“, съставил против жалбоподателя Й. Х. И. акт за установяване на административно нарушение № 822/15.04.2020 г. за това, че на 04.10.2019 г. държал в битовата сграда на кравефермата, находяща се в с. Д., общ. Л., ул. „Г. И.“ № *, общо 170 литра дестилатни алкохолни продукти – спиртни напитки, годни за консумация, без да притежава данъчен документ по ЗАДС или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или

обезпечаването на акциза, с което осъществил състава на административното нарушение по чл. 126, ал. 1, предл. 1, т. 1 от ЗАДС. На посочената дата съставяният акт бил предявен на жалбоподателя, който го подписал и получил срещу разписка препис от акта.

В законния тридневен срок – на 21.04.2020 г. (първия работен ден след почивните 17, 18, 19 и 20.04.2020 г.) жалбоподателят подал по пощата писмени възражения срещу констатациите на актосъставителя.

На 07.08.2020 г., след като разгледал преписката, образувана по съставения от старши инспектор Владимиров акт за установяване на административно нарушение, началникът на отдел „Митническо разузнаване и разследване Дунавска“ при Главна Дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ на Агенция „Митници“ издал обжалваното наказателно постановление № 1177/2020/07.08.2020 г., с което наложил на жалбоподателя административно наказание глоба в размер на 1791,90 лв. на основание чл. 126, ал. 1, предл. 1 от ЗАДС и на основание чл. 124, ал. 1 от същия закон постановил отнемане в полза на държавата на предмета на нарушението – акцизни стоки – общо 170 литра дестилатни алкохолни продукти, подробно описани в обстоятелствената част на постановлението.

Препис от наказателното постановление бил връчен на жалбоподателя на 12.08.2020 г. (известieto за доставяне на л. 8). На 19.08.2020 г. защитникът на жалбоподателя подал по пощата жалбата против постановлението (справката на л. 67).

Изложената по-горе фактическа обстановка съдът установи, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност показанията на свидетелите В. С. В., Л. А. А., И. Д. П., А. И. Д., Л. П. С., И. Й. И. и С. Г. М. и приетите писмени доказателства, описани подробно в протоколите за проведените съдебни заседания.

Въз основа на така установените факти по делото съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена пред компетентен съд в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от лице, което има право да обжалва наказателното постановление,

поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При извършената проверка съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения при образуването и в хода на административнонаказателното производство. Актът за установяване на административното нарушение е съставен от компетентен орган преди изтичане на сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН (с оглед обстоятелството, че докато наказателното производство за същото деяние е било висящо, давността за административнонаказателно преследване е била спряна) и е предявен на нарушителя, на когото е била осигурена възможност да впише възраженията си против констатациите на актосъставителя при съставянето на акта и в тридневния срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган преди изтичането на давностния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН и съдържа предвидените в разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН реквизити.

Към настоящия момент не е изтекла предвидената в чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК тригодишна давност за административнонаказателно преследване на жалбоподателя, която по силата на чл. 11 от ЗАНН намира приложение и за процесното административно нарушение (в този смисъл – задължителните указания в т. 2 от Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ОСС от НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС по тълк.д. № 1/2014 г.). Посочената давност е била спряна на основание чл. 81, ал. 1 от НК за времето от 04.10.2019 г., когато е било образувано наказателното производство за същото деяние, до 27.03.2020 г., когато наказателното производство е било прекратено. Започналата да тече на 27.03.2020 г. давност за административнонаказателно преследване е прекъсната на основание чл. 81, ал. 2 от НК на 15.04.2020 г., когато против жалбоподателя е съставен актът за установяване на административно нарушение. Започналата да тече нова тригодишна давност е прекъсната за втори път на посоченото по-горе правно основание на 07.08.2020 г., когато против жалбоподателя е издадено обжалваното наказателно постановление, и за трети път – на 12.08.2020 г., когато постановлението е връчено на И.. Започналата да тече на 12.08.2020 г. тригодишна давност е спряна на основание чл. 81, ал. 1 от НК на 19.08.2020 г.,

когато защитникът на жалбоподателя е подал жалбата против постановлението, която съдът е приел за допустима и по която е образувал настоящото съдебно производство за обжалване на постановлението. При това положение следва да се приеме, че към момента на настоящото произнасяне започналата да тече на 07.08.2020 г. нова тригодишна преследвателна давност не е изтекла. Към момента на настоящото произнасяне не е изтекла и регламентираната в чл. 81, ал. 3 във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН абсолютна преследвателна давност от четири години и половина, започнала да тече на датата на извършване на нарушението 04.10.2019 г.

Предвид изложеното съдът приема, че при издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Без значение за формалната законосъобразност на постановлението са сочените от защитника и доказани обстоятелства, че освен на хартиен носител обжалваното наказателно постановление е издадено и под формата на електронен документ, както и че този електронен документ е подписан от наказващия орган с усъвършенстван, а не с квалифициран електронен подпис.

Видно от представения от приложения към изпратената в съда преписка препис (л. 6 – 7) и от допълнително представения оригинален екземпляр (л. 108 – 110), обжалваното наказателно постановление е издадено на хартиен носител и е подписано със саморъчен подпис от неговия издател. От получения на електронната поща на съда файл с електронен документ (разпечатката на хартиен носител на л. 97 – 100) се установява, че текстът на постановлението е оформен като електронен документ, въведен или изготвен в информационната система на Агенция „Митници“ и подписан с електронен подпис от наказващия орган. Анализът на данните в представените от страните документи (л. 120 – 184 и л. 194 – 196) дава основание да се приеме за доказано твърдението на защитника, че електронният подпис, с който издателят е подписал електронния документ в информационната система на Агенция „Митници“, е усъвършенстван електронен подпис по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗЕДЕП, а не квалифициран електронен подпис по смисъла на ал. 3 от същия член. Това обстоятелство обаче няма отношение към процесуалната

законосъобразност на наказателното постановление.

На първо място, съдържането на наказателното постановление, изготвено на хартиен носител и подписано със саморъчен подпис от издателя, е идентично със съдържанието на обективизираното във формата на електронен документ наказателно постановление. Поради това съдът приема, че е налице едно волеизявление на наказващия орган с правни последици на наказателно постановление, а не два различни акта, съществуването на които да налага решаване на въпроса допуснато ли е нарушение на забраната за повторно наказване за същото нарушение (*non (ne) bis in idem*).

На второ място, действащият към датата на издаване на постановлението закон приравнява правната сила на усъвършенствания електронен подпис на правната сила на саморъчния подпис, когато това е уговорено между страните (чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕП). По аргумент за противното от тази разпоредба и с оглед изчерпателното изброяване на видовете електронни подписи в чл. 13, ал. 1, 2 и 3 от ЗЕДЕП правната сила на квалифицирания електронен подпис следва да се счита за равностойна на правната сила на саморъчния подпис, без значение дали между страните е постигната уговорка в този смисъл. Процесуалният закон обаче не съдържа правило, което да указва на административнонаказващия орган кога следва да издаде наказателното постановление под формата на документ на хартиен носител, подписан със саморъчен подпис, и кога – под формата на електронен документ, подписан с квалифициран, усъвършенстван или обикновен електронен подпис. При това положение за формалната законосъобразност на процесното наказателно постановление, издадено под формата на документ на хартиен носител, подписан със саморъчен подпис (л. 108 – 110), е без значение обстоятелството дали наказващият орган е оформил волеизявлението си и като електронен документ, въведен или изготвен в информационната система на Агенция „Митници“, както и с какъв подпис е подписал този електронен документ.

Относно материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление съдът приема следното:

От събраните доказателства се установява по несъмнен начин, че на

04.10.2019 г. в битова сграда към стопанисвана от него кравеферма в с. Д. жалбоподателят е държал туби и бидон, съдържащи жълтеникава течност с вид и мирис на ракия. И. е оказал пълно съдействие на пристигналите за проверка в обекта полицейски служители, като ги е допуснал да влязат в сградата и е дал устни обяснения за намеренията от тях съдове с течност с мирис на ракия. Жалбоподателят е съдействал и на пристигналия в обекта старши разследващ митнически инспектор, на когото доброволно предал откритите в сградата от полицейските служители туби и бидон с жълтеникава течност, подписал изготвения протокол за доброволно предаване, дал обяснение, че в предаваните пластмасови съдове съхранява ракия за негова лична и на членовете на семейството му консумация, която е изварявана през различни години, и заявил, че не няма документ за плащането, начисляването или обезпечаването на дължимия за ракията акциз. Дадените от жалбоподателя обяснения относно факта на държането на пластмасовите съдове с жълтеникава течност с мирис на ракия и относно факта, че няма документи за плащането, начисляването или обезпечаването на дължимия за ракията акциз, се потвърждават от показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие полицейски служители, както и от данните в протоколите за проведените на досъдебното производство разпити на свидетелите Х. И. Е. и Г. Р. Г. – баща и зет на жалбоподателя, приети като писмени доказателства по делото.

При така установените факти наказващият орган основателно е приел, че са налице някои от признаците от състава на административното нарушение по чл. 126, ал. 1, предл. 1, т. 1 от ЗАДС.

Субект на посоченото нарушение е всяко административнонаказателно отговорно лице, поради което е правилен изводът на наказващия орган, че жалбоподателят може да носи отговорност за осъществяване на състава на това нарушение.

Правилно е прието, че установеното деяние на И., изразяващо се в държане на жълтеникава течност с вид и мирис на ракия без документи за плащането, начисляването или обезпечаването на дължимия за ракията акциз, би могло да бъде квалифицирано като изпълнително деяние на посоченото по-горе нарушение.

В крайна сметка обаче изводът на наказващия орган, че е налице основание за ангажиране на отговорността на жалбоподателя за административно нарушение по чл. 126, ал. 1, предл. 1, т. 1 от ЗАДС е незаконосъобразен, тъй като не е доказано по предвидения в закона ред обстоятелството, че държаната от И. жълтеникава течност с мирис на ракия е акцизна стока по смисъла на закона, поради което може да бъде годен предмет на посоченото по-горе нарушение.

Изводът на наказващия орган, че държаната от жалбоподателя течност с мирис на ракия е акцизна стока, се основа на цитираното в постановлението заключение на физико-химична експертиза, изготвено от експерт в Централната митническа лаборатория. На вещото лице по тази експертиза са били предоставени за изследване три проби, взети от старши разследващия митнически инспектор в хода на оглед на вещественни доказателства, извършен в присъствието на две поемни лица, за които се установява, че са служители на Агенция „Митници“. Действията по вземане на посочените проби са регламентирани с издадената на основание чл. 107, ал. 1 от ЗАДС Наредба № 3 от 18 април 2006 г. за вземането на проби и методите за анализ за целите на контрола върху акцизните стоки. Съгласно чл. 6 от тази наредба вземането на проби се извършва в присъствието на проверяваното лице или на негов представител. Вземането на проба в отсъствието на проверяваното лице или на негов представител може да бъде извършено, ако проверяваното лице откаже да присъства на вземането на проба или да определи свой представител за това действие или ако не е открито на адреса, който е посочило пред митническите органи, или не се е явило след покана, или е напуснало страната, или е посочило адрес само в чужбина. Разпоредбата на чл. 10 от наредбата предвижда при вземането на проби да се формират четири крайни проби – две лабораторни проби – за изследване в митническата лаборатория, една контролна проба – за съхранение в съответното структурно звено на Агенция „Митници“, и една проба – за проверяваното лице или за неговия представител. Според чл. 12 от наредбата на проверяваното лице или на неговия представител се връчва и екземпляр от съставения по образец протокол за вземане на пробите.

От данните в протокола за оглед на вещественни доказателства и вземане на представителни проби и в останалите писмени материали от досъдебното

производство, както и от показанията на свидетелката С. Г. М. се установява, че в процесния случай вземането на пробите, предоставени за изследване на вещото лице по физико-химичната експертиза, е извършено в служебно помещение на Агенция „Митници“ в град Свищов, че при извършване на това действие не е присъствал жалбоподателят или негов представител, че жалбоподателят не е бил призован за предстоящото вземане на пробите и че не е търсен на известните на митническите органи негови адреси, за да бъде призован за това действие, че не е формирана проба за проверяваното лице и че на проверяваното лице не връчен екземпляр от протокола за вземане на пробите. Предвид изложеното следва да се приеме, че при вземането на процесните проби не е бил спазен редът, регламентиран в посочената по-горе наредба.

От друга страна, приобщаването на доброволно предадените от жалбоподателя пластмасови съдове и съдържаща се в тях течност като веществени доказателства към материалите от досъдебното производство е извършено, без да са спазени регламентираните в НПК процесуални правила, представляващи гаранции за разкриване на обективната истина. В нарушение на изискването по чл. 110, ал. 1 от НПК в протокола за доброволно предаване липсва подробно описание на тубите и бидона, в които е съхранявана предадената от жалбоподателя течност. Не са посочени цветът на съответните съдове, не са описани нанесени върху тях надписи, номера или други знаци и същите не са фотографирани. Не е спазено и изискването по чл. 110, ал. 4 от НПК процесните туби и бидон да бъдат запечатани в момента и на мястото на доброволното им предаване, макар да не е имало никаква пречка за такова запечатване.

С оглед така посочените процесуални нарушения при приобщаването на съдовете и съдържащата се в тях течност като веществени доказателства към материалите по делото и при вземането на представителни проби от течността и като съобрази, че вземането на пробите е извършено един месец и шестнадесет дни след доброволното предаване на съдовете с течността от жалбоподателя, съдът приема за основателен довода на защитника, че не е установено по несъмнен начин обстоятелството, че доброволно предадената от жалбоподателя течност е акцизна стока по смисъла на закона.

При това положение следва да се приеме, че административнонаказателното обвинение против жалбоподателя за нарушение по чл. 126, ал. 1, предл. 1, т. 1 от ЗАДС не е доказано по несъмнен начин. Последното налага обжалваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба за това нарушение, да бъде отменено като незаконосъобразно.

Като фактическо основание за постановеното отнемане в полза на държавата на доброволно предадената от жалбоподателя течност е посочено обстоятелството, че същата е акцизна стока по смисъла на закона. Доколкото това обстоятелство не е доказано по несъмнен начин, не е налице посоченото от наказващия орган основание за постановяване на отнемането. От друга страна, извършеното от жалбоподателя деяние не осъществява състава на никое друго нарушение от изчерпателно изброените в чл. 124, ал. 1 от ЗАДС, към които препращат разпоредбите на чл. 107е, ал. 1 от същия закон и общата разпоредба на чл. 20, ал. 3 от ЗАНН. Предвид изложеното съдът приема, че не съществува основание за постановяване на отнемане в полза на държавата на доброволно предадената от жалбоподателя течност. Това налага обжалваното наказателно постановление да бъде отменено изцяло, включително и в частта относно постановеното отнемане на вещи в полза на държавата.

При този изход на делото и на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН съдът следва да уважи искането на жалбоподателя за присъждане на направените разноски в производството пред районния съд в размер на 800 лв., представляващи платено възнаграждение за един адвокат. Плащането на посоченото адвокатско възнаграждение е надлежно доказано (разписките, включени в текста на договорите на л. 79 и 197), а въззиваемата страна не е възразила за прекомерност на уговореното и платено възнаграждение. Ето защо съдът следва да осъди Агенция „Митници“ да заплати на жалбоподателя направените в производството пред районния съд разноски в размер на 800 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ИЗЦЯЛО наказателно постановление № 1177/2020/07.08.2020 г., издадено от началника на отдел „Митническо разузнаване и разследване Дунавска“ при Главна Дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ на Агенция „Митници“, с което на **Й. Х. И.**, ЕГН *********, с адрес *******, **със съдебен адрес *****, е наложено административно наказание глоба в размер на **1791,90 лв. (хиляда седемстотин деветдесет и един лева и деветдесет стотинки)** на основание чл. **126, ал. 1, предл. 1, т. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС)** и на основание чл. **124, ал. 1 от същия закон** е постановено **отнемане в полза на държавата** на предмета на нарушението – общо 170 литра жълтеникава течност с вид и мирис на алкохол, в т.ч. 70 литра, съхранявани в 14 пластмасови туби с вместимост по 5 литра всяка, 50 литра, съхранявани в 5 пластмасови туби с вместимост по 10 литра всяка, и 50 литра, съхранявани в бидон, подробно описани в протокол за доброволно предаване *******, подписан от **Й. Х. И.** и старши разследващ митнически инспектор **В. Т.**.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ“, БУЛСТАТ 000627597, със седалище и адрес на управление гр. София, пощ. код 1202, ул. „Г.С.Раковски“ № 47, **ДА ЗАПЛАТИ** на **Й. Х. И.**, ЕГН *********, с адрес *******, **със съдебен адрес *****, сумата **800 лв. (осемстотин лева)**, представляващи направените разноски за представителство и защита в производството пред районния съд.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Велико Търново в 14-дневен срок от връчване на съобщението, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____